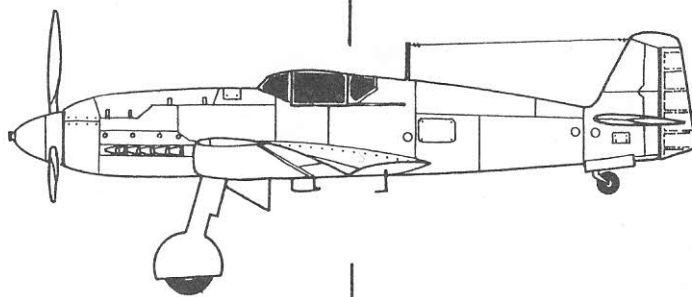

MODELY PLASTIKOVÝM MODELÁŘŮM
MODELS FOR PLASTIC MODELERS
MODELE FÜR PLASTIKMODELLER

1/72

N° 72016

Heinkel He 100

PLASTIKOVÝ MODEL LETOUNU • PLASTIC AIRCRAFT KIT • PLASTIK FLUGZEUG MODELLBAUSATZ

CZ

HISTORIE

V roce 1936 započala firma Heinkel s vývojem nového stíhacího letounu He-100, který byl projektován na svou dobu na neuvěřitelnou rychlost 700 km/h. Výkresy tohoto nového letadla byly dohotoveny v květnu 1937 a první prototyp He-100 V1 vzletl k prvnímu letu 22. ledna 1938. Brzy poté byly dostavěny také prototypy V2 a V3. He-100 V2 překonal 5. června 1938 rychlostí 634,73 km/h platný rekord pro pozemní letadla, dosažený Italy. Byly vyrobeny 4 další prototypy - He-100 V4, V5, V6 a V7, které měly být použity pro výrobu navrženého modelu He-100 B. Zkušební piloti byli nadšení rychlostí He-100, stěžovali si však na příliš velké plošné zatížení křídla a na špatnou ovladatelnost. Heinkel proto upustil od výroby He-100 B a provedl velké změny projektu, aby se zlepšily vlastnosti letadla. Křídlo bylo nově konstruováno, rozpětí zvýšeno na 9,40 m, nedostatečné chlazení pomocí povrchového odpařování nahrazeno chladičem na spodku trupu. Tato verze byla označena He-100 D. Mezitím byl vyroben další prototyp He-100 V8, který 30. března 1939 dosáhl rekordní rychlosti 746,60 km/h. Následovala výroba tří He-100 D-O a 12 sériově vyrobených He-100 D-1. Přes lepší výkony než u standardního stíhacího letadla Bf 109 E nebyla velkosériová výroba typu He-100 schválena. Šest prototypových letadel bylo prodáno do Sovětského svazu a 3 před sériové He-100 D-O do Japonska. Dvanáct sériových letadel He-100 D bylo zařazeno do druhořadé jednotky, určené pro obranu hlavní továrny v Rostock-Marienche. Jednomístná stíhačka He-100 D byla po delší údobí války záhadou. Z propagandistických důvodů byla označena jako „He-113“. Všeobecně se věřilo, že letadla He-100 (resp. He-113) budou zařazena do služeb Luftwaffe, ve skutečnosti nebyla nikdy určena pro operační nasazení.

Technická data:

Motor: Daimler-Benz DB 601 1070 kp Výzbroj: dva kulometry MG 17 ráže 7,9 mm, jedno dělo MG FF/M ráže 20 mm Rozpětí: 9,40 m Délka: 8,20 m Maximální rychlost: 670 km/h ve výšce 5000 m Operační dostup: 11000 m Dolet: 900 km

GB

HISTORY

Heinkel began a new fighter project designated He 100 in 1936. Its speed should have been tremendous - 700 kph (378 kts). Drawings were finished in May 1937, the first He 100V-1 prototype made its maiden flight on January 22, 1938. Another prototypes, V-2 and 3, were finished soon. He 100V-2 overcame land-based aircraft speed record (held by Italians) on June 5, 1938, with 634,73 kph. Four other prototypes were built - V-4, 5, 6 and 7 - for purposes of planned He 100B model production. Test pilots were impressed by the speed but were complaining of the large wing load and bad maneuverability. Heinkel therefore gave up the He 100B production and performed numerous improvements. The wing was redesigned, its span was enlarged, insufficient surface evaporation cooling was replaced by a cooler under the fuselage. The new version was designated He 100D. Another prototype, V-8, was produced. It reached a record speed of 746.60 kph on March 30, 1939. Three He 100D-0 and twelve production He 100D-1 were finished. In spite of the performance overpowering standard Bf 109F fighter, He 100 mass production was never approved. Six prototypes were sent to the Soviet Union and three preproduction D-0 to Japan. Twelve production He 100D served with main plant defense unit in Rostock-Marienche. The He 100D (designated He 113 for propaganda reasons) constituted a kind of mystery for the rest of the war. Although generally believed to attain service status, it was never used operationally.

Specifications

Daimler-Benz DB 601 engine, rated 1140 hp. Two MG 17 7.9 mm machine guns, one 20 mm MG FF/M cannon. Span, 30.9 ft. Length, 26.9 ft. Maximum speed, 362 kts at 16 500 ft. Service ceiling, 36 200 ft. Range, 486 nm.

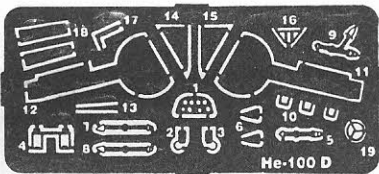
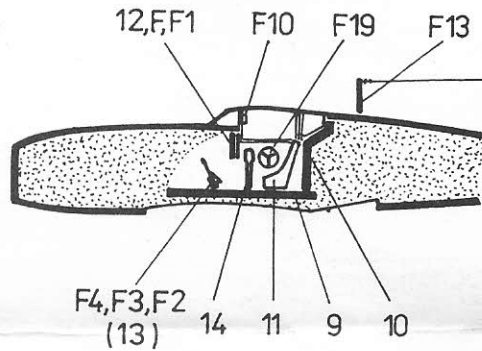
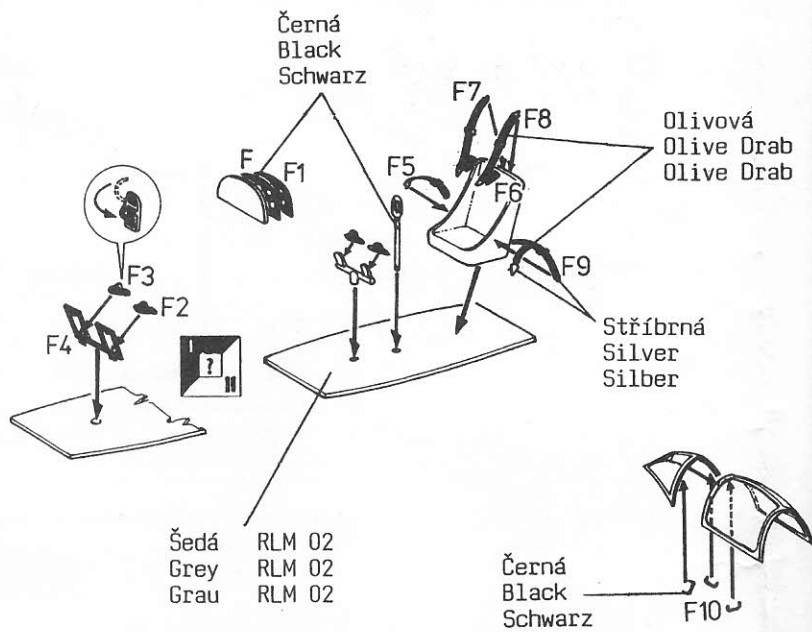
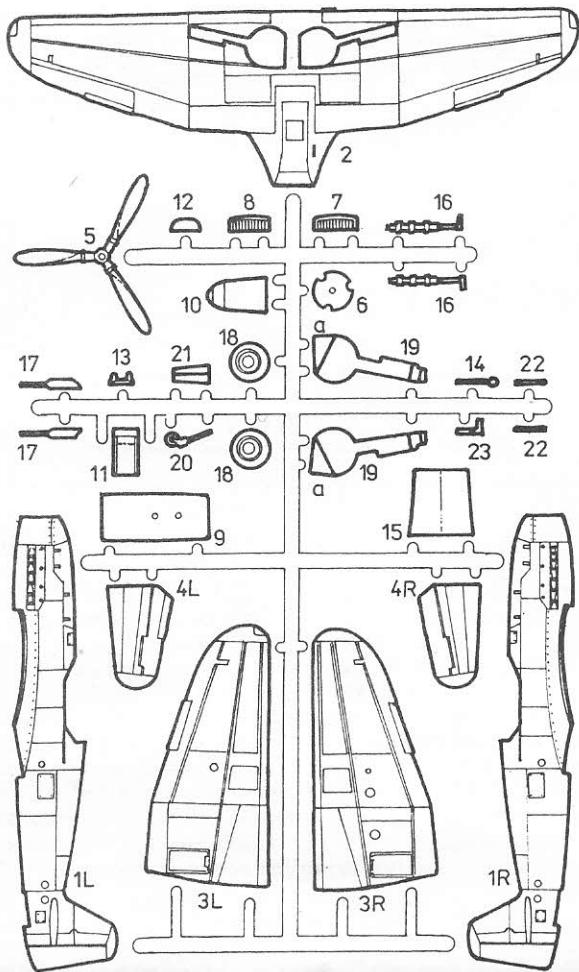
D

HISTORIE

Im Jahre 1936 begann die Firma Heinkel mit der Entwicklung eines neuen Jagdflugzeugs He 100, das für eine in der damaligen Zeit unglaubliche Geschwindigkeit von 700 km/h entworfen wurde. Die Zeichnungen für dieses neue Flugzeug wurden im Mai 1937 beendet und der erste Prototyp unternahm seinen Erstflug am 22. Januar 1938. Bald danach wurden auch die Prototypen V1 und V2 gebaut. He-100 V2 brach am 5. Juni 1938, mit einer Geschwindigkeit von 634,73 km/h den gültigen, durch die Italiener erzielten Rekord für Bodenflugzeuge. Es wurden 4 weitere Prototypen-He-100 V4, V5, V6 und V7, die für die Erzeugung des entworfenen Modells He-100B benützt werden sollten, gebaut. Die Versuchspiloten waren von der Geschwindigkeit des He-100 Flugzeugs begeistert, beklagten sich jedoch über eine zu grosse Flächenbelastung des Flügels und schlechte Manövrierfähigkeit. Die Firma Heinkel hat deshalb den Bau von He-100 B aufgegeben und grosse Änderungen des Projektes vorgenommen, um die Eigenschaften des Flugzeugs zu verbessern. Der Flügel wurde neu konstruiert, die Spannweite auf 9,40 m erhöht, die ungenügende Kühlung mit Hilfe einer Oberflächenabdampfung durch einen im Rumpfbau unterbrachten Kühler ersetzt. Diese Version wurde He-100 D bezeichnet. Inzwischen wurde ein weiterer Prototyp He-100 V8 gebaut, der am 30. März 1939 eine Rekordgeschwindigkeit von 746,60 km/h erzielte. Es folgte die Erzeugung von drei He-100D-O und 12 He-100D-1 Serienflugzeugen. Trotz besseren Leistungen als beim Standardjagdflugzeug Bf 109 E wurde die Grossserienerzeugung des Typs He-100 nicht genehmigt. Sechs Prototypen wurden in die Sowjetunion und drei vorserien He-100D-O an Japan verkauft. Zwölf He-100D Serienflugzeuge wurden in eine zweitrangige, für die Verteidigung der Hauptfabrik in Rostock-Marienehe bestimmte Einheit eingereiht. Das Einsatz-Jagdflugzeug He-100D war während einer längeren Periode des Krieges ein Rätsel. Aus propagandistischen Gründen wurde es als „He-113“ benannt. Allgemein glaubte man, dass die He-100 (bzw. He-113) Flugzeuge in den dienst der Luftwaffe gestellt werden, in Wirklichkeit waren sie nie für den Operationseinsatz bestimmt.

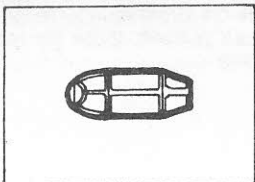
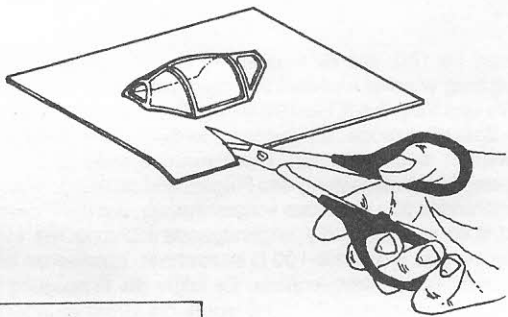
Technische Daten:

Triebwerk: Daimler-Benz DB 601 1070 kp Ausrüstung: zwei 7,9 mm MG 17 Maschinengewehre eine 20 mm MG FF/M Kanone Spannweite: 9,40 m Länge: 8,20 m Höchstgeschwindigkeit: 670 km/h in 5000 meter Höhe Dienstgipfelhöhe: 11000 m Flugweite: 900 km

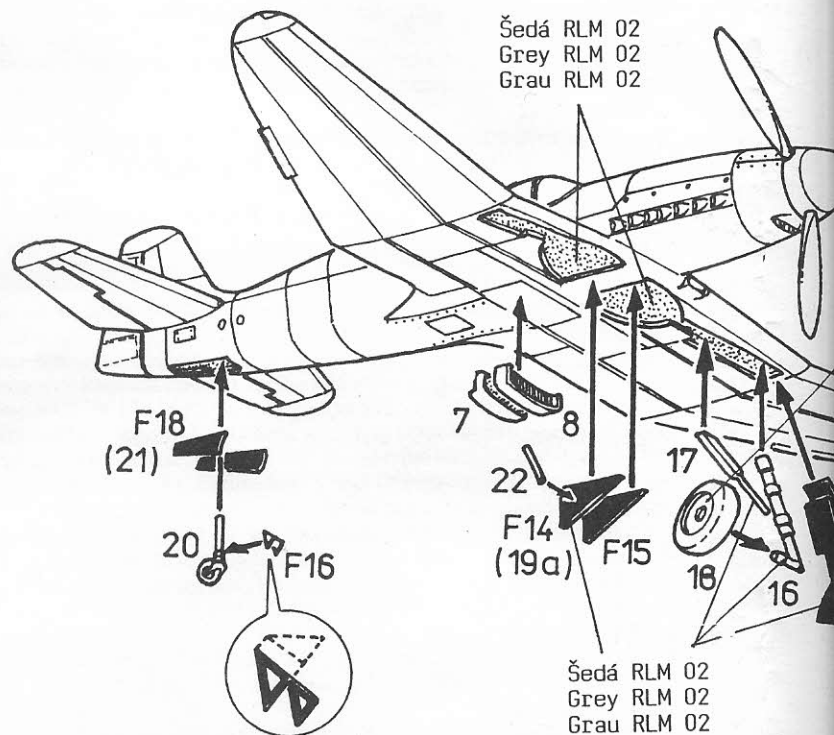

F

Na rubu natřít bíle!
White paint on the back!
An die Rückseite anstreichen mit weisse Farbe!

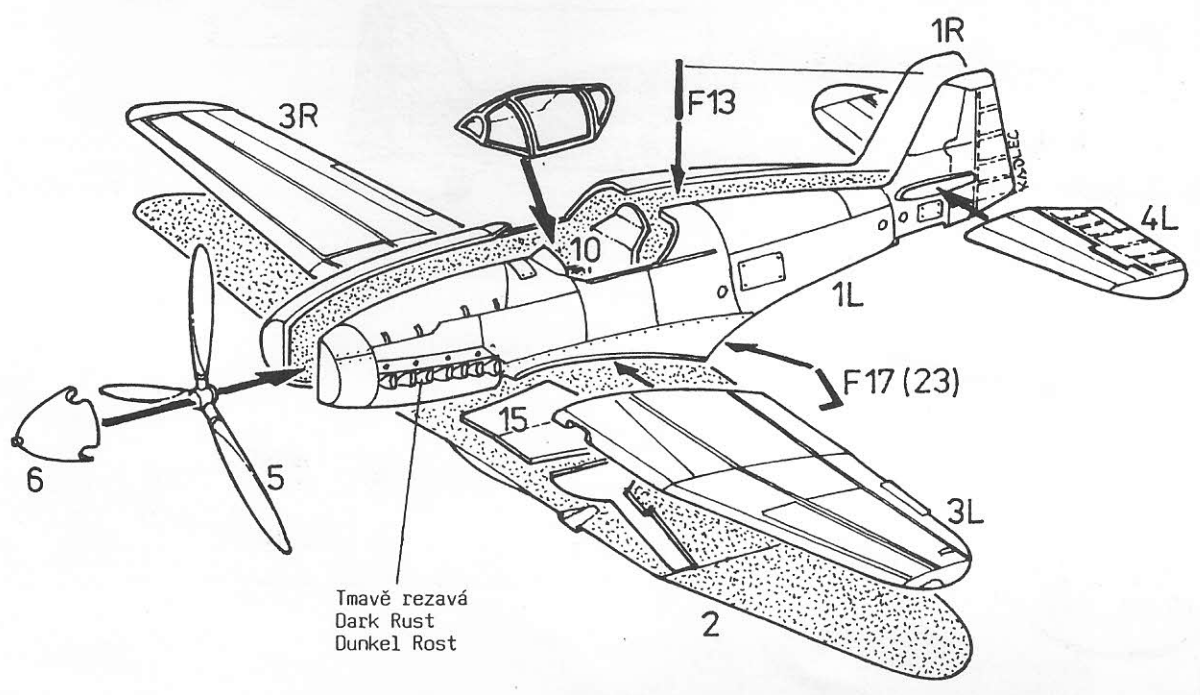

Heinkel He 100

1 3

ivová
ive Drab
ive Drab

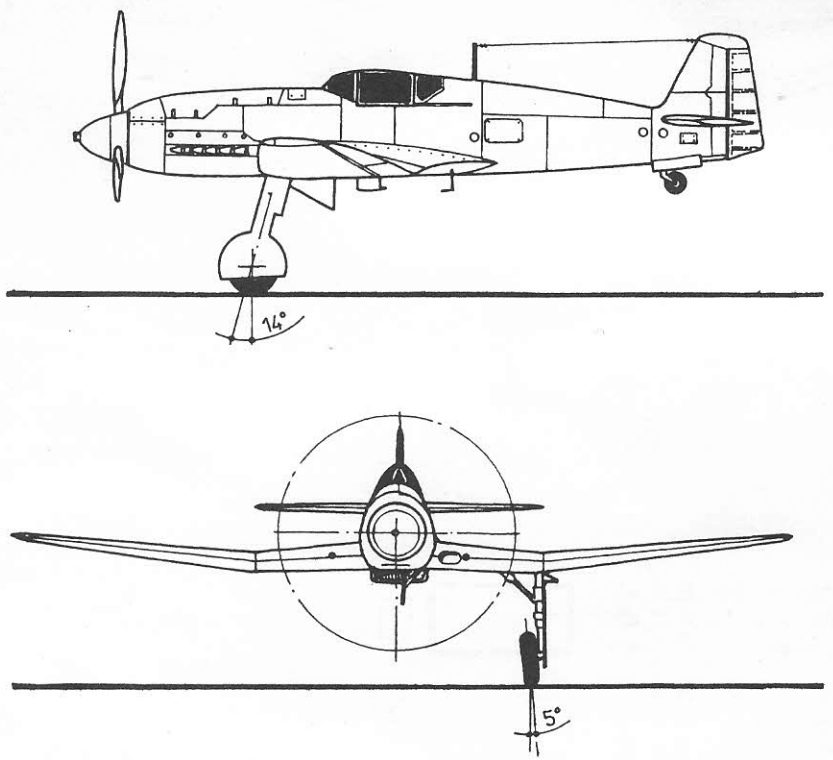
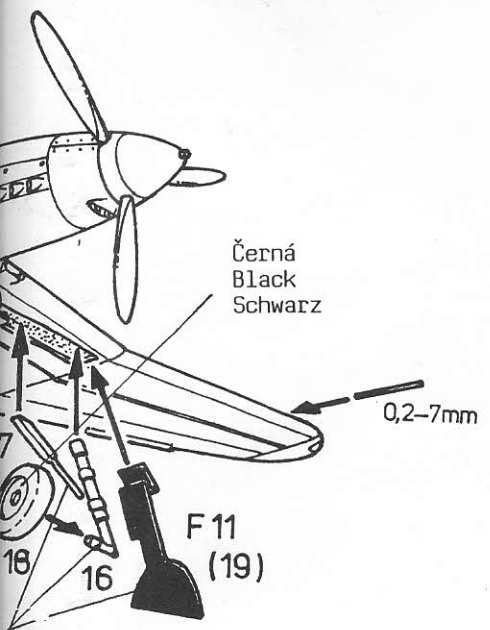

2

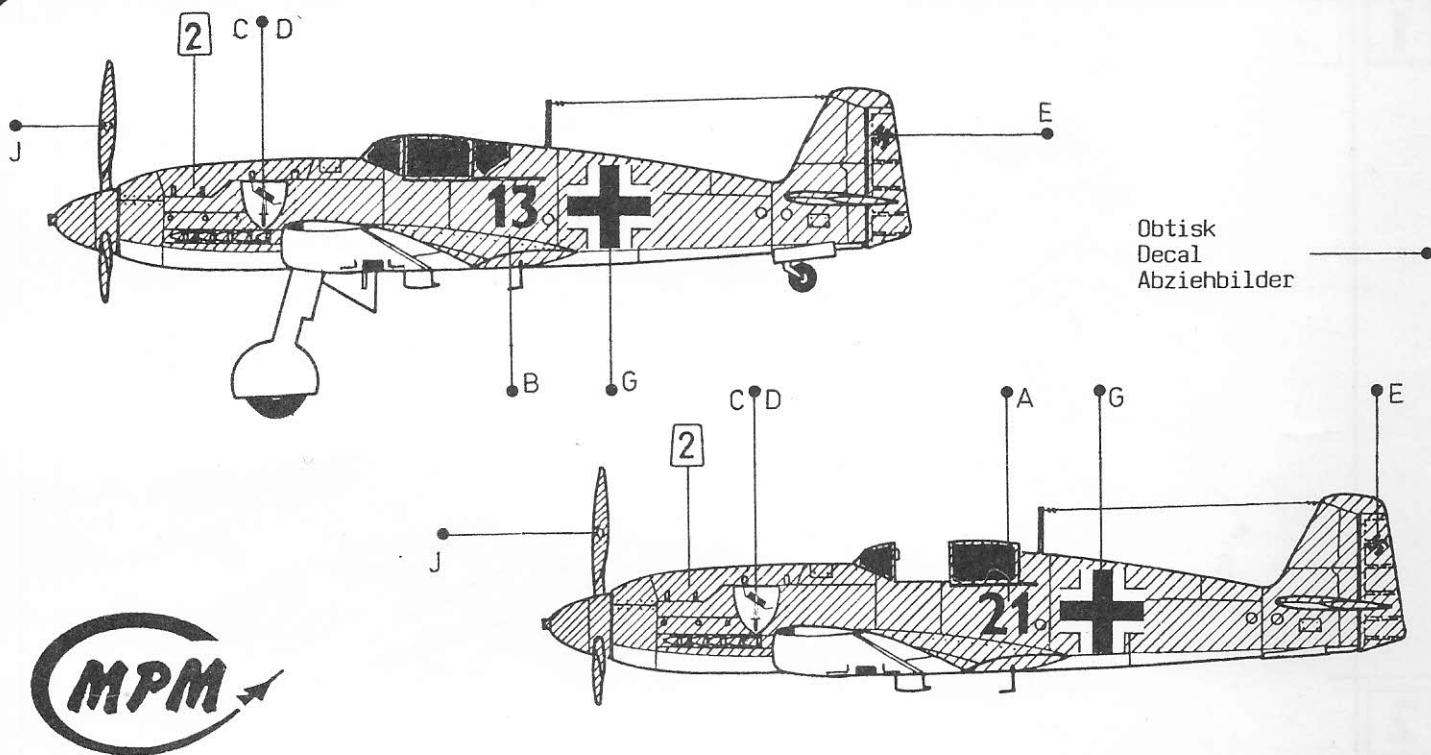

SESTAVA
ASSEMBLY
BAUANLEITUNG

4 5

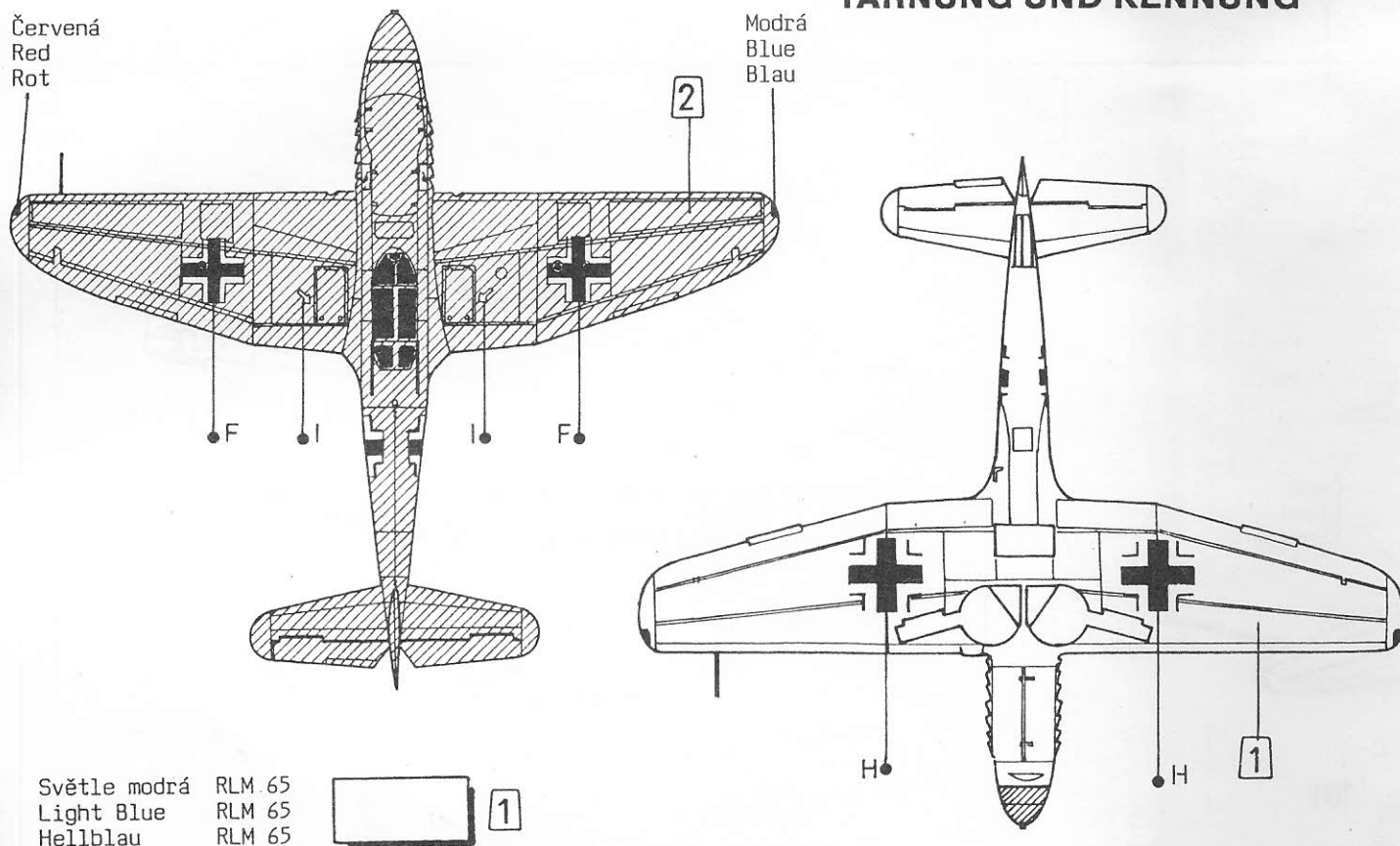

02
02
02

Heinkel He 100 D-1 jako He 113 - smyšlená jednotka /Německo, jaro 1940/
 Heinkel He 100 D-1 alias He 113 - fictitious unit /Germany, Spring 1940/
 Heinkel He 100 D-1 alias He 113 - fingiert Gruppe /Deutschland, Fruehling, 1940/

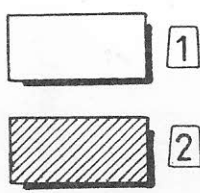
ZBARVENÍ A OZNAČENÍ CAMOUFLAGE AND MARKING TARNUNG UND KENNUNG

Červená RLM 65
 Red RLM 65
 Rot RLM 65

Světle modrá RLM 65
 Light Blue RLM 65
 Hellblau RLM 65

Černozeleňá RLM 70
 Black Green RLM 70
 Schwarzgrün RLM 70

Heinkel He 100